

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்தராந்தம்

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத் திங்கள் வெளியீடு

“எல்லாரும் இன்புந் றீருக்க நீனைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறென் றறியேன் பராபரமே”

மலர் 15	சித்திரபாண ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 1942 (ஸ்ரீ அக்டோபர் மீ)	இதழ் 10
---------	--	---------

உள்ளுறை	பக்கம்
வாழ்க்கையும் சமயமும்	... 369
திருமெய்ஞ்ஞானப் பயன்	... 376
சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் சிவாக்கிர யோகிகள் உரையும்	... 385

பத்திராசிரியர் : திரு. வி. உலகநாத முதலியார்

சித்தாந்த மகாசமாஜம்

கல்லுக்காரத் தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை.

சமாஜ அறிக்கைகள்

1. நமது சமாஜத்தின் சைவத் தேர்வுகள் இவ்வாண்டில் சென்னை, யாழ்ப்பாணம் முதலிய இடங்களில் 1942ஆம் நவம்பர் 22உ ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று நடைபெறும். தேர்வு நிலைய நுழைவுச் சீட்டுகள் 10-11-1942 அன்று அனுப்பப்படும்.

2. நமது சமாஜத்தின் 37-வது ஆண்டு நிறைவு விழா ஸ்ரீகாழியில் நடைபெறவிருப்பது அன்பர்கள் அறிந்ததொன்று. அவ்விழா நடத்தற்குரிய நாட்கள், தலைவர் கியமனம் முதலிய பல விஷயங்களைத் தீர்மானிக்க நமது சமாஜப் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று 1942ஆம் அக்டோபர் 31உ சனிக்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் 'குகாநந்த நிலைய'த்தில் நடைபெறும். அன்று கூட்ட நிறைவேண் (Quorum) இல்லாவிடில் ஷே கூட்டம் அதேயிடத்தில் அதே மணிக்கு அடுத்தநாள் மாலை கூடி வருவோரைக் கொண்டு தீர்மானித்து முடிவு செய்யும். கூட்டத்துக்கு வர இயலாதவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை உடனே அறிவிக்கவும்.

இங்ஙனம்

சென்னை }
10—10—1942 }

ம. பாலசுப்பிரமணியன்

சமாஜப் பொதுக்காரியதரிசி.

தூத்துக்குடி சைவ சித்தாந்த சபையின் பாராட்டுக் கூட்டம்

ஷே சபையின் நிறைவேற்றம் கழக உறுப்பினருள் ஒருவரான திருவாளர் M. A. பெரும்படையான் பிள்ளை, B.A., B.L. அவர்கட்கு, சர்க்காரால் தூத்துக்குடி அசிஸ்டெண்டு செஷன்ஸ் கோர்ட்டு பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டர் பதவி அளிக்கப்பெற்றமையைப் பாராட்டுவதற்காக 27-9-42 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை சபையின் நிலையத்தில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. திருவாளர் சிவ. ந. சின்னக்கண்ணுப் பிள்ளை, B. A., B. L. அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். தலைவரவர்களாலும், திருவாளர்கள் E. வெண்ணிமாலைப் பிள்ளையவர்கள், B. A., B. L., சித்தாந்த ஆசிரியர் ந. சிவகுருநாதப் பிள்ளையவர்கள், மருத்துவமணி K. திருமலையப்பப் பிள்ளையவர்கள் முதலியவர்களாலும் திருவாளர் M. A. பெரும்படையான் பிள்ளையவர்களின் கிரிமினல் சட்ட சம்பந்தமான ஆராய்ச்சித்திறனையும், வழக்குகளை நன்கு அறிந்து எடுத்துரைக்கும் வாக்கு வன்மையினையும், சைவ சித்தாந்த

சபையில் பல ஆண்டுகள் தொடர்புற்று அவ்வப்போத்து செய்த வரும் தொண்டுகளைப்பற்றியும் புகழ்ந்த பேசப்பெற்றது. தேரீர் விருந்தும் அளிக்கப்பெற்றது.—ந. சீவகுநாதப் பிள்ளை

சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கம் சுலை மகர் திருவிழா

இடம் :—சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி. காலம் : மார்ச் 6 மணி.

9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19-10-42-ந் தேதிகளில் அழகே கடவுள், நூல்கள் - எவை? எப்படிப் படிப்பது?, மணிமேகலை, கலைச்செல்வி, பெரியாழ்வார், ஆண்டாள் ஒரு வீர மங்கை, ஆங்கிலப் பாமகள், வானக்கப்பல், வாஞ்ஜலி, திருமூலரும் தெய்வப் பெண்மையும், திருமூலரும் பெருங்கூத்தம் என்னும் பொருள்கள்பற்றி முறையே திருவாளர்கள் - P. N. சீரிவாசாச்சாரியார் - பச்சையப்பன் கல்லூரி முன்னைய தலைவர், V. சர்க்கரைச் செட்டியார் - சென்னை மேயர், மகாமகோபாத்தியாயர் பண்டிதமணி, மயிலைகிழார் இளமுருகனார், பண்டிதை-திருஷ்ணவேணியம்மையார், இராவ்பகதூர் - C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், ஈ. த. இராசேசுவரி யம்மையார், திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் முதலியோர் பேசுவார்கள்.

மயிலைத் தமிழ்ச் சங்கம் நாள்வர் மகாநாடு

9, 10, 17, 24, 31-10-42 ; 7, 14, 21, 28-11-42-ந் தேதிகளில் திருஞானசம்பந்தர் வாழ்க்கை, திருஞானசம்பந்தர் பாடல், திருநாவுக்கரசர் வாழ்க்கை, திருநாவுக்கரசர் பாடல், சுந்தரர் வாழ்க்கை, சுந்தரர் பாடல், மாணிக்கவாசகர் வாழ்க்கை, மாணிக்கவாசகர் பாடல் (திருவாசகம்), மாணிக்கவாசகர் பாடல் (திருக்கோவையார்)என்னும் பொருள்கள்பற்றி முறையே திருவாளர்கள் - சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், எஸ். ஞானசம்பந்தம், எம். ஏ., பூ. சமரபுரி முதலியார், வித்துவான் - ம. வே. துரைசாமி அய்யர், திரு. ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, வித்துவான் - மு. சண்முகம் பிள்ளை, இராஜேஸ்வரி அம்மையார், எம். ஏ., எஸ். டி., வித்துவான் - ஏ. ஆர். முத்தையா, வித்துவான் - வி. மு. சுப்பிரமணிய அய்யர் முதலியோர் பேசுவார்கள்.

சொற்பொழிவுகள் மயிலாப்பூர் பலாத்தோப்பு 22 எண்ணுள்ள வீட்டில் மாலை 6 மணிக்கு நடைபெறும்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபோன் னம்பலவன்
நானகுந வாணியைஉள் நாடு.

மலர் 15

சித்திரபாண ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள்
1942(வரு) அக்டோபர்மீ

இதழ் 10

வாழ்க்கையும் சமயமும்

[கா. இராமநாதன் செட்டியார், பி. ஏ., பி. எல்.]

(மலர் - 15 ; இதழ் - 9 ; 352-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

நாம் ஒருவனைப் பயனற்றவன் என்று சொல்ல வேண்டுமானால், அவனைச் சாப்பாட்டாசாமி என்போம். அதிகமாகச் சொல்ல நினைத்தால் 'அவன் காதில் விழும்படி அவனையே கூப்பிட்டு, 'நீ சோறு போட்டால் சாப்பிடுவாயா?' என்போம்; அல்லது கொஞ்சங்கூட்டி, 'நல்ல அல்வா சாப்பிடுகிறாயா?' எனலாம். நிரம்பக் கோபமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் அவனுக்குத் தின்னும் ஆற்றலேயில்லையென்று, 'நீ அல்வா தின்ன முடியுமா?' என்போம். கருணையா லெழுந்த கோபத்தாலே இப்படித்தான் தேட்டார் விஷதுக்கரசர். "மணி

தர்கான்” என்று எல்லாரையும் அழைத்தார். “இங்கே வம்மின்” என்று கூப்பிட்டு, கிட்டத்தில் கூட்டி வைத்துக் கொண்டார். “ஒன்று சொல்லுகேன்” என்று ஆரம்பிக்கிறார். என்ன சொல்லுகிறார்? சந்தோஷமான வார்த்தையா? எல்லாரையும் கெட்டிக்காரனென்று சொல்லுகிறார்? இல்லவேயில்லை. “கனிதந்தாற் கனி யுண்ணவும் வல்லீரே?” “கனிநான் கொண்டு வந்து தருகிறேன். அந்தச் சிரமமும் உங்களுக்கு வேண்டாம். அப்படித் தந்தால் உங்களுக்கு உண்ண ஆற்றலுண்டா? வாயிருக்கா? வண்ணுன் சாடியில் வரையப் போட்டு விட்டார்களா?” வழியில் போகிறவர்களை நல்லது சொல்வது போல் கூப்பிட்டு, கிட்டத்தில் வைத்துக்கொண்டு கன்னத்தில் பளீரென அறைந்தது போலிருக்கிறது. அடித்திருந்தாலும் பாதகமில்லை. அப்புண் ஆறும். அவர் நானினாலன்றோ சுட்டுவிட்டார். இப்புண்ணுறுமோ? மெல்லவும் சுடவில்லையே.

“மணிதர் காளிங்கே வம்மொன்று சொல்லுகேன்.

கனிதந் தாற்கனி யுண்ணவும் வல்லீரே?

—(அப்பர் தேவாரம் : பக்கம் 298, 7)

இப்படி நன்கு சுடவல்லவரா யிருப்பதால், இவருக்கு நாவுக்கரசர் என்ற பெயர் போலும்!

இந்தக் கொடுமையான கேள்வி கேட்டாரென்று நினைத்தேன். அதுமட்டுமல்ல. அக்கேள்வியிலே கனி தின்னவும் ஆற்றலற்றவன் என்றும் சொல்லி விட்டாரே. அவர் சொல்வது அடுக்குமோ? யோசித்துப் பார்த்தால் அவர் சொல்வது உண்மைதான். ஆயினும் இப்படியா சொல்வது? ஆனால் இப்படிச் சொல்லியும் கனி கொண்டு வந்துதனியும் கனியுண்பதில் ~~மட்டும்தான்~~ அக்கரையில்லையே! ஆர்வமில்லையே!

12. நமது அப்பர் கனி தின்றவர். “நசனெனுங் கனியை”, “சிற்றம்பலத்தெம் திகழ் கனியை”, “பாளில் திகழும் பைங்கனியை”, “விருப்பால் விழுங்கியிட்டேனே” என்கிறார். மணிதர் தின்னாமைக்கு வருந்துகிறார்; தின்ன வற்புறுத்துகிறார்.

13. மற்றொரு அடியார் இறைவனை,

“மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் என்
அக்காரக் கனியே”

என்கிறார்.

14. சமயமும் வாழ்க்கையும் சேர்ந்து செல்லவேண்டு மெனக் கண்டோம். இனி சமயமென்ற லென்னலென்றும், அது காட்டும் வழிகள் எவையென்றும் ஆராயவேண்டும்.

15. அண்டத்திலுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் மூன்றுகப் பிரிக்கலாம். 1. நான். 2. அண்டமும். அதிலுள்ள இதர உயிர்களும் பொருள்களும். இவ்வகையை இங்கு பிறர் என்று குறிப்பிடுவோம். 3 ஆண்டவன். என்னோடு பிறருக்கும் இறைவனுக்குமுள்ள தொடர்பை விளக்குகிறது.

16. அச்சமயம் காலத்திற் கேற்றவாறும், தேசத்திற் கேற்றவாறும், மக்களின் அறிவுக்கேற்றவாறும் இதுவரை மாறுபட்டே வந்திருப்பதை நன்கு உணருகிறோம்.

17. பற்பல சமயங்களிருப்பினும், அவைகளை மூன்று பெரும் வழிகளாகப் பிரிக்கலாம். சில சமயங்களில் இரண்டு மூன்று வழிகள் சொல்லப்பட் டிருப்பதுமுண்டு. கலந்து கிடப்பதுமுண்டு.

18. முதல் வழி: “எனக்காகப் பிறர் வாழ்கிறார்கள். நான் உலகத்தில் பெரும் பயன் பெறவேண்டும். என்னைக் காக்கவே கடவுளிருக்கிறார்” என்று நினைப்பது இதில் தனி நபர் நலம் பெறுவதே முக்கிய நோக்கம்.

இவ்வழிக்கு உதாரணம் பூர்வ மீமாம்சை, வெவ்வேறு பலன் கருதி யாகங்கள் பல செய்யப்படுகின்றன. காளிகருப்பனை ஆராதிப்போரும், ஊர்க்காவல் தெய்வங்களைக் கொண்டாடுவோரும், சனீஸ்வரனையும் இதர கிரகங்களையும் அதிகமாகப் பூசிப்போரும் அநேகமாக இவ்வழியிலிருப்பவர்கள். (Spiritualism) ஆளிகளை வழிபடும் மேல்நாட்டுக் கொள்கையும் இதன் பாத்படும்.

தான் நல்வழிப் படவேண்டு மென்னும் அவாவால் இவ்வழியேற்படுகிறது.

19. இவ்வழியில் மூன்றுபடி.

முதல்படி : திருடன் கிரகண புண்ணிய காலத்தில் கன்னக்கோல் காய்ச்சுவதும், நல்ல பொருள்கள் களவில் கிடைக்க இறைவனை வேண்டலும், பல அக்கிரமச் செயல்களுக்கு ஆண்டவன் உதவி நாடலும் இப்படி.

இரண்டாவதுபடி : நன்மையைத் தரும் வரங்களைக் கேட்டு இறைவனிடம் பெறல்,

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான்தருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

மூன்றாவதுபடி : உயர்ந்த நிலையாகிய முத்தி வேண்டல்; காடுதேடிக் கடுந்தவம் செய்தல்.

20. இம்மூன்று படியும் சேர்ந்து ஒருவழி. இது ஆதியில் தோன்றிய வழி. மக்கள் நாகரிக மடைவதற்கு முன்னர், அவர்கள் சேர்ந்து வாழத்தொரிந்து கொள்ள முன்னர்க் தோன்றிய வழி. முதல் படியில் பாவமும் பின்னர் புண்ணியமும் காணலாம். முதல் படியில் ஒழுக்கமின்மையும், பின்னர் ஒழுக்கமும் காணலாம்.

இவ்வழியை அவா வழியென்று சொல்லலாம். இவ்வழியிலுள்ளவர்களும் இறைவனை மறவாமல் நினைக்கிறார்கள். பரம்பொருளை மறந்தவர்களை இவ்வழியில் சேர்ப்பதில்லை. இறைவன் நினைப்பு மேல்படிக்கு இட்டுச் செல்லுகிறது. முதலில் கெட்டவற்றிலாசைவைத்து இறைவன் துணை நாடுகிறார்கள். பின்னர் நல்லவற்றிலாசை யேற்படுகிறது. கடைசியில் உயர்ந்த நிலையிலாசை. தான் முத்தியே சேர வேண்டுமென்று வேண்டலும் தன்னய ஆசையே. ஆகையால் இதனை அவாவழி யென்றோம். இறைவன் துணையால் மூன்று வகைப் பொருள் மூன்று படியில் கிடைக்குமென்று நம்புகிறோம். 1 கெட்டவை, 2 நல்லவை, 3 உயர்நிலை. முதல் பொருளில் ஆசை மறைய இரண்டாம் பொருளில் ஆசை, இரண்டிலும் ஆசை ஆண்டவனருளால் மறைய மூன்றாம் பொருளிலாசை. பிறப்பிற்கு வித்தாம் ஆசையில் தொடங்கி, ஆண்டவனைக் கடைப் பிடித்த காரணத்தால், அவ்வாசை பிறவாமையே வேண்டும் ஆசையாக மாறுகிறது.

21. இவ்வழியை அநேக பெரியார்கள் கண்டித்திருக்கிறார்கள். ஆயினும் இது நம்மிடை மிகப் பரவி வேருன்றி யிருக்கிறது. அடியார்க்கு “சவர்க்கங்கள் பொருளல்லவே” என்றார் ஞானச்செல்வர்.

“காமியஞ் செய்து கால்ங் கழியாதே”

என்றார் அடிகள்.

“நின்புகழில்

வைகும்தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ

வைகுந்த மென்றருளும் வான்”

என்று ரொடுவார்.

“உளனோக்கு மின்பம் வேண்டி யுழலாதே”

என்பதும் நோக்குக.

புத்தபிரான் கூறுகிறார் :—

“ மண்ணுலகம் ஈடேற இன்னும் ஓர்கால்
மனிதவுடல் தாங்க மனத்தாசை கொண்டென் ”

மேலும் வற்புறுத்துகிறார் :

“ மீளாத் துயர் கடவில்—உயிரெலாம்
வீழ்ந்து முழுகையிலே
பாழாங் குகை தேடிச்—செயுந்தவம்
பாவமே ஆகு மம்மா ! —(ஆசிய ஜோதி)

22. இரண்டாவது வழி ; “ நான் பிறருக்காக வாழ்
கிறேன். எனக்காக வாழவில்லை. இறைவன் என்னைப்
படைத்தது சேவைக்கு ” என்பது. இதில் பிறர்நல
மடைவதே முக்கிய நோக்கம்.

“ அன்பர்பணி செய்யவென்னை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே. —நாயுமானார்

இறைவன் பணியாகப் பல தேசசேவை செய்தலும்,
இறைவன் பணியாகத் தாய் தன் குழந்தைகளைப் பேணலும்,
தரித்திர நாராயணன் சேவையும், அடியார் பணியும், புகன்ற
கொரு வாயுறையும் இவ்வழியே (Positivism) பாசிட்டி
விஸம் என்றும் மேனாட்டுக் கொள்கை இவ்வழி ஒத்ததே.

தன்னைப்போல் பிறரைப் பாவித்தலாலும், அன்பு
பெருகுதலாலும் இவ்வழி யேற்படுகிறது.

இவ்வழியில் படி மூன்று.

முதல்படி : சுற்றத்தார்களுக்கும் தெரிந்தவர்களுக்குமே
அன்பு காட்டுதல். “ Men have enough religion to
hate one another but not enough religion to
love one another. ”—Dr. Jonathan Swift. அதா
வது “ ஒருவரை யொருவர் வெறுப்பதற்கு வேண்டிய வேண்
டிய அளவு நம்மிடம் சமயமுளது. ஆனால் ஒருவரை யொரு

வர் நேசிக்குப் போதுமான சமயமில்லை” என்று சொன்னார் டாக்டர் ஜோனாதன் சுவீவ்ட்.

இரண்டாவது படி: ஜாதி வரம்பாலோ, தேச வரம்பாலோ, கொள்கை வரம்பாலோ, சமய வரம்பாலோ, கட்டுண்டு அதற்குள்ளிருப்பவர்களையே நேசித்தலும், அவர்களுக்கே பணி செய்தலும்.

அன்புக்கோர் வரம்பு ஏற்படுத்தக் கூடாதென்று தெரிந்துகொண்டவர் கதையைப் பாருங்கள்.

ஹுக்கர் என்ற பாதிரியா நிருந்தார். அவர் எழுதிய Ecclesiastical Polity என்ற நூலில் கீழ்க்கண்ட அனுபவத்தை எழுதியிருக்கிறார்.

ஒருநாள் ஹுக்கர் தன்னறையில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஏசுநாதரை நினைத்துக் கொண்டிருந்தார். இரவு நேரம். பணி கொட்டுகிறது. அத்துடன் இடியும் மழையும். அச்சமயம் ஒரு தொண்டு கிழவன் கதவைத் தட்டினான். ஈனக் குரலில் “ஐயா”வெனக் கதறினான். ஹுக்கர் கேட்டார். “நீ கிறிஸ்துவனா?” “இல்லை ஐயா, ஆனால், தள்ளாடுங் கிழவன், மழையால் நனைந்து பணியால் நடுங்கி, இடியால் பயந்து பரிதவிக்கும் ஏழை” என்ற பதில் வந்தது. ஹுக்கர் திறக்க முடியாதென்றார்.

கொஞ்ச நேரம் கழிந்தது. ஏசுநாதர் உருவம் முன்னிற் பதுபோல் தோன்றியது. அது ஹுக்கரைக் கேட்டது, “நீ ஏன் குளிரால் வாடும் ஏழைக்கிரங்காது, இடந்தர மறுத்தனை?” ஹுக்கர் சொன்னார், “அவன் தங்களுடையமயில்லை.” கிறிஸ்துநாதர், “அவனுக்கு வயது எண்பதிற்கு மேலாகிறது. அவனை நான் இவ்வளவு நாள் உலகத்தில்வைத்துக் காப்பாற்றி நேனே. நீ அவனுக்கொருவேளை உதவ மறுத்தனையே” என்று அன்போடும் வருத்தத்தோடும் கூறி மறைந்தார். ஹுக்கரும் விரிந்த மனத்தோடு பாக்கியசாலியானார்.

(தொடரும்)

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமெய்ஞ்ஞானப் பயன்

காப்பு

தற்போ தகத்தை தவிர்போ தகக்குருளை
தற்போ தகத்தைத் தரும்.

க. இறைநிலை விளக்கம்

- 1 அவ்வுயிர்பண் ணென்றுபொரு ளீந்திவைபோ னிற்கு
தெவ்வுயிரின் கண்ணு மிறை. [நிறைந்
- 2 அருளே யறிவா யருளருட்பால் முற்பிற்
பொருளே பொருளாம் பொருள். உ
- 3 இருளிலர்தந் துன்பா யிருளுடையோர்க் கின்பா
யருள்முதல்வன் பேர்ச்சம்பு வாம். ந
- 4 நிறைவறிவில் நின்றலருள் நீள்பருவத் திற்கு
மிறைபிறிது நேரொன் றிலான். ச
- 5 ஆயசட சித்தின்க ணறமல ரொன்றாகி
நீயினுநீர் போலவாக் தேர். ரு
- 6 முற்றுலகங் கண்டளித்து மொய்யிருளிற் கட்டதற்கு
பற்றறுமெய்ப் பற்றும் பரம். க
- 7 அருவுருவ னிச்சைக் கருட்போதற் குண்மை
யுருவறிவாய் நின்றிக் குளன். ங
- 8 ஈரறிவி லோரறிவு போலுணர்த்து மெம்மிறைமே
லோரொருவ ரில்லா தவன். அ

- 9 ஒதுமுதன் முடிவு நாப்படுணுழி வுண்மையர்க்குப்
போதமிவை யுள்ளார்க்குப் பொய். க
- 10 இன்மைவிழிச் சேயைவிடா யாய்நிகர்ப்ப தெவ்வுயிர்க்கு
சென்மமருந் தாகுஞ் சிவம். [ம்

உ. போதநிலை விளக்கம்

- 11 எப்பகுதி யும்பிறிவி லீசனள வின்மைதனக்
கொப்புயிர்க ளாமென் றுணர். க
- 12 என் றுமுயிர் மூவகைய தெண்ணிலிகள் எண்ணிலிவர்
ஒன்றிரண்டு மூன் றுமலத் தோர். உ
- 13 ஏகமலர்க் குண்மை யிருமலர்க்குத் தெய்விகமூன்
றாகுமலர்க் கொப்பா யருள். க
- 14 ஒதல்ரு முச்சுவனத் துன்னலசொல் வின்னலறு
போதநிலைக் கேதோ பொருள். ச
- 15 ஒற்றசட மன்றியுமட் டொன்றறியான் போதமெனச்
சொற்றபெயர் பெற்றதுபோ தும். ரு
- 16 தன்ன லுலகந் தழைத்திடவுந் தன்னிலியை
என்னுகச் சொல்வ தினி. க
- 17 ஆங்கறிவு மற்றை யறியாமை தன்னிலியா
லீங்கிவையுண் டாத லிவன். எ
- 18 அல்லதனி னல்லொளியீ லவ்வொளிகண் விண்ணுயிரும்
புல்லுபொரு ளாகுமது போல். அ
- 19 ஏகவுயிர் மூலியிழப் பின்மைநிலை யென்றொளியிற்
கூகைவிழி போலே குறி. க
- 20 ஆற்றவொணு வேழ்பிறப்பி லாவியருள் போற்றிதற்குத்
தோற்றுவதெக் காலந் துயர். க௦

௩. தமநிலை விளக்கம்

- 21 அல்லறரு முற்பவமு மானந்த மெய்த்துணையு
மில்லைமல மென்பாரு மில். க
- 22 அருளின்மை யேயிருளென் ருய்வரறிந் தோரன்
றருளின்மை தானே யிருள். உ
- 23 என் னுமிரு டற்காட்டி யாவையுமுற் காட்டியிடா
தொன் னுமிது காட்டா துணர். ன
- 24 கண்ணிருண்மற் றெல்லா மறைக்குமுயிர்க் கண்ணிருளே
கண்ணில்மறைப் புற்றிருக்குங் காண். [க்
- 25 பொய்யவத்தை மெய்யவத்தை போதமரு ளின்பயிலா
மையற மாரசன்றன் மை. கு
- 26 புல்லாத பூரணமும் போதவொழி வும்பொருளு
மெல்லா மிருளே யிருள். சு
- 27 விழிப்பிமைப்பி னீங்கா விழியிருள்போ லுண்மை
விழிப்பிரண்டிந் தானு மிருள். ஞ
- 28 கழியிருளாம் பொய்க்கணிகை தோதகக்கற் பென்னுங்
கொழுனரெதிர் நில்லாக் குணம். அ
- 29 நனிமலர்கோ டோய்ந்துமிரு னுரிக்கோர் கற்புண்
டனுமான மவ்வாமாண் டால். கூ
- 30 மூலவிருள் மாயைவினை மீட்சியினின் மூட்சியறல்
காலல்மிளி ராவொளியே காண். க௦

௪. அருணிலை விளக்கம்

- 31 மாசிலருட் குன்பால திச்சைமல போகத்துன்
னாசைவாம் பற்றதுபோ லாம். க
- 32 கூட்டமிலா வேழ்பிறப்புன் கோட்பாடுன் னிந்திரிய
... ... லாம் பாத்தா லருள். உ

- 33 உற்றவுடல் சற்றறியா வரவினை யொன்றறியா
மற்றதறி வாரார் மதி. ந
- 34 நாவியிழப் புற்றமணம் நன்மணியே நல்லருளே
யாவியி வாதிழத்த லாம். ச
- 35 பாவிழந்து புற்றின் பசுவே பசுக்களருட்
பாவிழந்து வாழும் பயன். ரு
- 36 ஆயா தனைகருவி யாவியிழப் பாமுயிர்த்த
ருயாவும் போதமழித் தல். சு
- 37 ஏயுமரு னின்றிழத்த வின்பாற் கலமிதித்து
நாய்சுத்த நாடு நலம். ௭
- 38 மண்ணிழந்து மண்ணுழல்வேர் மானுமருட் கண்ணிலே
கண்ணிழந்து வாழ்வேர் கடன். [யிற்
- 39 சானுவியில் வாழ்தருமற் சங்கங்களுக் கங்கைநலம்
போனதரு ளாவியிழப் பும். சு
- 40 எற்றுதிரைக் கீரவா ரீசமலி மீனருளே
புற்றுமில் தாம்வேற் றுயிர். க௦

௫. குருநிலை விளக்கம்

- 41 ஆனோய்க்குப் பால்புறமுற் றுனுறமுன் னேகவரு
டானோக்க வந்துளமா தல். க
- 42 நட்ட நடித்திலனே னட்டமுனக் கின் றுவணங்
கட்டவிடங் கெட்டதுவே காண். உ
- 43 ஓவரிய வின்பனுரு வெர்த்திட் டுயிர்கவரும்
தீவகமே யாகுமெனத் தேர். ந
- 44 கட்டிடுவன் மும்மலம்வீ யாமைகய மீன்கண்ம்போற்
றெட்டுநினை வுற்றும்விழித் தும். ச

- 45 அன்புருவோன் வந்திலனே லாவியருட் போறெங்கே
யின்பமுதல் வாழ்முதலெங் கே. [ரு
- 46 மெய்க்குருநோக் கன்றியின்மெய் மேவுமெனின் மேவு
பக்குவைக்குத் தானேயின் பம். [நிறை
- 47 நின்னுநோய் நின்னூரியோ ருள்ளலி னேசமுத
லுன்னிடர்கண் டானு னுரு. எ
- 48 கொல்லல்செயா வேற்றுவை கொல்லுவண மொன்றென்
கொல்லாவை கோல்பருந் தாகும். [று
- 49 ஒன்றெனது ணின்தே யுருவினேத்த தொன்றுருவர்
தன்றனுந் வீட்டுவித்த தன்று. கூ
- 50 சேடனரு னொப்புருவஞ் செய்கணற்றில் வீழ்வளவிற்
கூடவிழுந் தாயிற் குணம். ௧௦

கூ. உணர்நிலை விளக்கம்

- 51 ஒன்றுமிலா னொன்றுமிலா னாழிருள்பொய் மெய்மாயை
யென்றிவைக ளாறுதி யில். க
- 52 இருவினையொப் பின்கணிரு ளிருளே யாகும்
பொருள்வினையில் யாவும் பொருள். உ
- 53 பன்மை நிற்கற்குப் பருகிமுதல் போலுயிரின்
றன்மைசிவ மாகத் தரும். ந
- 54 தற்பணதி தன்முநுறன் தற்பயனட் டந்தனது
சித்பயனில் மெய்ப்பயனாந் தேர். ச
- 55 புல்லா வருளிருள்போய் போதம் பொருளின்மை
யெல்லாஞ் சிவமா யிரு. ரு
- 56 ஒன்றுநிலைக் கோரொழிவும் வேண்டா முயிரருளின்
நின்றநிலை யுண்டே நிலை. கூ

- 57 மருளற் கியாவு மருளானுற் போல
வருளற் கியாவு மருள் எ
- 58 வினையும்வினை செய்வானு மெய்ப்பயனுங் கூட்டித்
தனையுமிழ வாததவன் ருள். அ
- 59 மருளிருள் மாமாயை மாயைவினை யாவி
யருளிலை யெல்லா மருள். கூ
- 60 அருவுற்ற நின்னுயிருக் காதாரி தன்னை
கருவிக்கு நிற்போலக் காண். க0

எ. தன்னுண்மை விளக்கம்

- 61 மருளுற்ற மூலவிருள் மாயை வினையாவு
மருளுக் கிலையென் றறி. க
- 62 இருளுயிருக் குள்ள திருள்போல வென்று
மருளுயிருக் குள்ள தருள். உ.
- 63 ஆனவினை யாதிவினை யாகும்வினை மூன்றுமருள்
ஞானவொளிக் கின்றென்று நாடு. டு
- 64 என்று மறியா திருணிதையை யின்பவரு
ளென்று மறியா திருள். ச
- 65 தீம்பாலும் வேம்பாகும் பித்திற் றெளிநாவிற்
றீம்பாலுண் டானவும்போற் தேர். ரு
- 66 வெய்யவர்கட் கண்மிளிர வெய்யோனைக் கண்ணிழக்கும்
பொய்யிழப்பிங் கெக்காலம் போம். கூ
- 67 எய்திடுமெய் யின்புபெறு வின்படிக் கன்றியிவன்
செய்தியெலாம் பூனுஞ் சிவம். எ
- 68 வன்னங் கழல்படிகம் வாளிரவி மன்னுமன்
மன்னுஞ் செயல்போன் மதி. அ

- 69 மாறா விடைகுறைய வைத்துவரும் பொற்குள்மாற்
றேறாது போலே யிரு. க
- 70 மோதழனீர் வெம்மை முறைமுறைதோ தேகவதிற்
சீதளம்வா ராவரவைத் தேர். க0

அ. அனுபோக விளக்கம்

- 71 ஆனந்த மானந்த மாகியிரா வானந்திக்
கானந்த மானந்த மாம். க
- 72 மாறானும் வேறானும் வாடானும் நாடானும்
போறானும் தன்முத லின்பும். உ
- 73 ஏகமெனி லத்துவித மின்றிரண்டே லத்துவிதம்
போகமிலொன் றன்றிரண்டும் பொய். ந
- 74 ஒன்றிருமை யோரிரண்டு மொன்றிற்பா மொன்றுளதா
ஒன்றுனிலை யென்றே யுணர். [ம்
- 75 மருளத்து விதமற்... ..தூநீ யெய்தா
தருளத்து வித மறி. ரு
- 76 திருந்தநிலை செப்பிற் சிவானந்த வுண்மை
யிருந்தபடி நீயென் றிரு. க
- 77 ஒன்றலரு மொன்றற்ற வொன்றினிலை யோதிடினீ
நின்றதெலா மன்று நிலை. எ
- 78 நீடுசிவ மின்மையினீ நீடியபோ னின்றொழிவிற்
கூடலிலா வுண்மையதா கும். அ
- 79 உன்னையிறை யெய்திடனே யொண்பொருளை யெய்தலற
நின்றொழிவே மன்னிறைவாய் நில். க
- 80 ஆனந்த விபுச்சில் ஆண்பெணழிந் தின்பமற
போனதுபோல் வாழும் பொருள். க0

க. மந்திர விளக்கம்

- 81 நீட்டுமிருள் பாசவினை நேசவரு ளாவிவினை
பூட்டுமெழுத் தஞ்சென் றுணர். க
- 82 இல்லைமல மில்லைசிவ மில்லையரு ளில்லையுயிர்
இல்லையிரு ளென்று மிது. உ
- 83 அஞ்சமற நின் றுவினை யாருமுயிர்க் கந்நிலையி
லஞ்சமிலை யென்றே யறி. ந
- 84 நின்றநிலை யஞ்செழுத்தை நேசவருள் வந்துணர்த்தி
னின்றநிலை தானே நிலை. ஈ
- 85 பொய்விளைக்கு மஞ்சம் புரிபோதற் கந்நிலையே
மெய்விளைக்கு மஞ்சாம் விதி. ரு
- 86 முன்னவன்மெய்ச் சத்தியுயிர் முத்தியிருண் மூலமல
மென்னுமிவை யஞ்செழுத்தி லே. கூ
- 87 இல்லிரு ணீக்கியரு ளின்பமிக நடுவாய்
நில்லறிவா னந்தமுத ணீ. ட
- 88 இங்காளு நின்ற விருளிரிய வுன்பமுதன்
முன்னாக நின்றே மொழி. அ
- 89 இன்புதைய மின்பதற் கின்மைசுகி சுகவீ
டன்பில்வள ரஞ்செழுத் தாம். கூ
- 90 உண்மையற நீயவிழ வுற்றசுகா தீதநிலை
புண்மைநிலை யஞ்செழுத்தென் றுணர். க௦

க௦. விளைசிவர் விளக்கம்

- 91 உடலத் துடலா யுழல்வோரை யொத்துக்
கடவுட் கடனாவர் காண். க
- 92 ஞாலமிரு பயன்மெய் நாடார்க்கு நேர்புனிற்று
பாலர் பிராந்தலனைப் பால். உ

- 93 மங்குல்மறை மருத்தை மாணுவரின் புண்டாகி
லங்கமல நேயமுத லாய். ந
- 94 ஓதனதா கச்சொல்லொன் றென்றிலறல் போல்வர் சகா
தீதமுறு முண்மைச் சிவர். ச
- 95 மெய்யறிவு மெய்ம்மையருண் மெய்நிறைவஞ் சின்
சைவர்சிவா னந்தபூ சை [தயஞ்
- 96 ஆனந்தன் பூசைசெய வானந்தி பூசைகொளல்
தானந்த ஞானஞ்ச் சனை. க
- 97 இகம்பரமற் றெங்குநிறை வின்பிலவர் வீடே
யகம்புறமற் றென்ற வது. எ
- 98 மெய்வகையி லின்புறுத லன்றிவிம லன்பணியா
மைவகையு மேவா ரவர். அ
- 99 எப்பொருளு மெய்ப்பயனும் யாவுமகன் றென்ற
அப்பொருட்கே யாவா ரவர். கூ
- 100 ஆளான வன்பினிறை யானந்த பூரணத்தின்
மீளார் புகுதார் விதி. க௦

அதிகாரம் க௦-க்குக் குறள் 100.

திருமெய்ஞ்ஞானப் பயன் முற்றும்

திருச்சிற்றம்பலம்

[குறிப்பு :—இதுவரை அச்சிடப்பெறாத இந்தூல் நமது சமாஜ
நிலையத்திலிருந்த கையெழுத்துப் பிரதியிலுள்ளபடி வெளிவந்துள்
ளது. சிலவிடங்களிற் பாடம் தெளிவுபடவில்லை.]

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் சிவாக்கிர யோகிகள் உரையும்

(மலர் - 15 ; இதழ் - 9 ; 368-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இரண்டாஞ் சூத்திரம் - அத்துவித இலக்கணம்

மேல், சிவன் தம்முடைய சமவாய சத்தியாலே பிரபஞ்சோற் பத்தியைப் பண்ணுவரென்பதும், சிவ சீவர்களுடைய அபேதபாவ மும், பாசத்திரயமாகிய ஆணவம் மாயை காமியங்களினுடைய லக்ஷணங்களையும், தத்துவதாத்துவிகங்களினுடைய லக்ஷணங்களை யும் கூறுகின்றது.

உலகெலா மாகி வேறாய் உடனுமாய் ஒளியாய் ஒங்கி அலகிலா உயிர்கள் கன்மத் தானையின் அமர்ந்து செல்லத் தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே நிலவுசீர் அமலனாகி நின்றனன் நீங்கா தெங்கும். 91

(உரை) இதற்குச் சிவஞானபோத மூல சூத்திரானுகுணமாக அன்னுவயம் : இவ்விடத்தில் சிவன் வேறாய் உடனுமாய் அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்து ஆணையின் உலகெலாமாகி அமர்ந்து செல்லத் தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தல் இன்றித் தானே நிலவு சீர் அமலனாகி ஒளியாய் ஒங்கி நீங்காதெங்கும் நின்றனன்.

ஸமல நிர்மலதையினாலே சிவனும், உலகெலாம் ஆன்மாக்களும் பேதமுமாய், வியாப்தியினாலும் சித்ருபதையினாலும் பேதமற்றது மாய், எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய கன்மானுகுணமாகத் தனது சமவேதசத்தியினால் மாயையைக் க்ஷாபிப்பித்துத் தனுகரணதிகளைச் சமவாய சத்தியானுகுதமாக¹ உண்டாக்கி, ஸ்திதி காலமெல்லாம் பிர பஞ்சத்திருந்து பிரளயகாலத்திலே ஒடுங்கும்படிக்குத் தான் தடஸ்த கர்த்தாவமாய், இவ்வாறு இந்தப் பிரபஞ்சத்துடனே பிறிவற நின்று, ஆன்மாக்களுடைய கர்த்திருத்துவ போக்திருவாதிகளும் மாயை யினுடைய சங்கோச விகாசங்களுமாய், காரியங்களுடைய உற்பத்தி ஸ்திதி நாசங்களும் தனக்கின்றி, அனாதியே ஸ்வபாவமாக அழகு பெற்ற நிர்மலனாகி, ஸ்வப்பிரகாசனாகி, காலதேச வஸ்துக்களினாலே அபரிச்சின்னனாகி நீக்கமற்றெங்கும் நின்றனன்.

¹ அனுகுதமாக - விடாது தொடர்ந்திருப்பதாக.

தத்க் தம் ஸிவஞ்ஞாநவோயே :—

¹அந்யஸ்ஸந் வ்யாப்தி தோநந்ய ஃ கர்தா கர்மானுஸாரத ஃ |
கரோதி ஸம்ஸ்குதிம் பும்ஸா மாஜ்ஞயா ஸமவேதயா ||—இதி.

இதற்கு மேய்கண்டதேவ சிவாகாரியார் சொன்ன உதாரணம் :

“அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்தஅக் கற்போல்
உருக்கி யுடங்கியுந்து நின்று - பிரிப்பின்றித்
தானே உலகாந் தமிழேன் உளம்புகுதல்
யானே உலகென்பன் இன்று.” (9)

மேல் பதப்பொருள் : வேறாய் - அனாதியே சிவனும் ஆன்மாவும் உபாதியினாலே பேதமுமாய் ; உடனாய் - சொரூப வியாப்தியினாலே பேதமற்றதுமாய் ; அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்து - எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய கர்மானு குணமாக ; ஆணையின் - தனது சமவாய சத்தியினாலே ; உலகெலாமாகி - எல்லா உலகங்களுமாய் ; அமர்ந்து - நிலைபெற்று நின்று ; செல்ல - லயத்தையடைய ; தலைவனாய் - கர்த்தாவாய் ;

எல்லா உலகங்களையும் உண்டாக்கி ஸ்தாபித்து அழிக்கக் கர்த்தாவென்று கூறுது, எல்லா உலகங்களுமாய் நின்று ஒடுங்குவென்று பிரபஞ்சத்தையே கர்த்தாவாகச் சொன்னது, சிவனுடைய கார்யோன்முகியாயிருக்கிற சத்தி சம்யோகத்தினாலே பிரபஞ்சம் காரியப்பட்டு நின்றும் அழியும். அதற்குச் சிவன் தடஸ்தன் என்பதனால் ;

தானே நிலவு சீர் அமலனாகி - அந்த அனந்தேசுவராதிகள் சிவனால் அமலரானது போலச் சிவனும் ஒருவரால் நிர்மலனாகாமல்

¹இது வடமொழிச் சிவஞானபோத இரண்டாங் குத்திரம். சாக்ஷாத்கார ரூபஞானத்தால் வேறில்லாதவரான கர்த்தா, அவன் அவன் அது என்பதற்கு வேறாயிருந்துகொண்டு, பிரிவில்லாமலிருக்கிற ஆக்ஞா சக்தியினாலே, அவரவர் செய்த வினைக்கீடாக ஆன்மாக்களுக்குச் சுகதுக்காதி வியாபாரத்தைச் செய்கிறார் என்பது இதன் பதப்பொருள்.

அனாதியே ஸ்வபாவ நிர்மலன் என்றது ; ஒளியாய் - ஸ்வயம் பிரகாச மாயிருக்கை ; ஒங்கி - பிறரைப் பிரகாசிப்பிக்கை.

ஈசுவரனுடைய சமவாயசத்தி பிரபஞ்சானுருத்தையாய், அபின்னையாயிருக்கையினாலும், ஈசுவர நிமித்தமாயிருந்தும் சத் சத்திமானங்கள் அபின்னமாகையாலே பிரபஞ்சம் ஈசுவரனே அபின்ன நிமித்தோபாதானமாக வுடையது. ஈசுவரன் நிமித்த காரணமென்றும் சுத்தாசுத்த மாயைகள் உபாதானமென்றும் சொல்லியிருக்க, இவ்விடத்தில் அபின்ன நிமித்தோபாதான மென் றது விரோதமென்னில், இது விரோதமில்லை. புத்திரனுடைய தேகத்திலே மாமிசாதிகளுக்கு மாதாவினுடைய சோணிதம் உபாதா னமும், அஸ்திக்குப் பிதாவினுடைய வீரியம் உபாதானமும். ஆதா னத்திலே பிதா கர்த்தாவுமாயிருக்க, உபாதானதையைக் கூறாமல் பிதாவை நிமித்தனென்றதுபோல, சுகத்துக்கு ஈசுவரனே உபாதான மென்னாது, பிரதானமான கர்த்திருத்துவத்தினாலே நிமித்தனென் றது. சடமாகிய மாயையும் சித்தாகிய ஈசுவர சத்தியும் மிளிதமான படியினாலே, பிரபஞ்ச சித்திதாக்காரமாய் நின்றதென அறிக ;

இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தல் இன்றி-இவ்வாறு இரந்தப் பிர பஞ்சத்துடனே பிறிவற நின்று ஆன்மாக்களுடைய சுதந்தரமுடைத் தாயிருக்கையும் மாயையினுடைய சங்கோச விரிவுகளும் மாயா காரியங்களுடைய உற்பத்தி திதி நாசங்களும் தனக்கு இன்றி, ~~தனக்கு~~ காது எங்கும் நின்றனன் - நீக்கமற எவ்விடத்தும் சடசித்தி ~~தனக்கு~~ தோறும் நின்றனன்.

தத் உக்தம் ஷேவிகாலோத்தரே—

¹யுதாநி சாஹம் ஸ்யிர ஜந்முமாரி

யாவந்தி சான்யாந் யஹமேவதாரி—இதி ||

புஜாஸ்தவே ச - விஸ்வாத்மகம் ஸததம் அநந்த மீஸம் - இதி ||

¹தாவரமாயும் சங்கமமாயுமுள்ளவை யனைத்தும் நானே, இவற் றுக்கு அன்னியமா யுள்ளவை யனைத்தும் நானே என்பது பொருள்; இவ்வாறு ஈசன் தேவிக்கு உபதேசம் செய்கிறான்.

தேவாரத்திலும் “ எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே ” (6.3 78.) என்றும், “ இருநிலனாய் ” (6.94.1) என்றும், திருவாசகத்திலும் “ வாளுதி ” (19) என்றும், “ கிளைப்பற கிளைந்தேன் நீயலாற் பிறிது மற்றின்மை ” (394) என்றும் வருவன காண்க.

இவ்வாறு ஆகம புராணங்களிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் வெருவாகச் சம்மதியுண்டு.

சிவனும் ஆன்மாக்களும் வஸ்துபேதமுமாய் வியாப்தியினாலே அபேதமும் என்றதனால், சம்பந்தம், சமவாயமோ சமயோக சமவாயமோ என்னில், அது சிற்சத்தியேயாம்.

சமயோகமென்னில், அந்தச் சமயோகம் ஜன்யமோ அஜன்யமோ? ஜன்யமாகில், அன்யதாகர்மஜன்யமோ, உபயகர்ம ஜன்யமோ, ஸமயோக ஜன்யமோ? இருவரும், சித்தம் விபுவுமாகையால், அன்யதாகர்ம ஜன்யமும் உபயகர்ம ஜன்யமும் கூடாது; ஆகையால், சமயோக ஜன்யமாயிருக்கிற சமயோகத்திற்கும் உற்பத்தியில்லை. ஆகையால், அஜன்ய சமயோகத்திற்கு நித்தியவிகாரித்துவம் வருமென்னில், வாராது.

வியாப்தியானது, வைஷ்பிக வியாப்தி யென்றும் ஒளபச்லேஷிக வியாப்தி யென்றும் இருவகை. அதிலே, வைஷ்பிகவியாப்தியானது, கடாதி சர்வமூர்த்தத் திரவியங்களையும் ஆகாசம் வியாபித்திருக்கை. ஒளபச்லேஷிகவியாப்தியானது, பாலில் நெய் போலவும், பழத்தில் மதுரம் போலவும், எள்ளில் எண்ணெய் போலவும், ¹அரணியில் அக்கினி போலவும் இருக்கை.

இவ்விடத்து ஆன்மாவுஞ் சிவனும் சைதன்யமும் விபுவுமாகையால், வியாப்பிய வியாபக பாவம் ஒளபச்லேஷிகமே. இது அனாதியும் நித்தியமுமாகையால், இதனால் விகாரித்துவமில்லை. இந்தச் சம்பந்தம் சிவனென்றும் சிவனென்றும் பேதஞ் சொல்லவும்பெற்றுப் பிரிக்கப்படாமலு மிருக்கையினாலே, தாதாம்யமென்று வியவகரிக்க

¹அரணி - தீக்கடைகின்ற கோல்; “ அரணி கான்ற அணிகிளர் செந்தி ”: பெருங்கதை.

குப்பும். இவற்றின் விஸ்தாரம் ¹சித்தாந்த நீர்ணயத்தில் கிருபித் தோம்; கண்டுகொள்க.

இந்த விருத்தம் மேல் தொண்ணூற்றைந்து விருத்தத்திற்கும் மூல குத்திரமாகையால், இதற்குப் பதப்பிரயோசனம் கூறவேண்டும். அவை வருமாறு:

உலகெலாமாதி: பிரபஞ்சம் வஸ்துவாதி யுற்பத்தி யுள்ளதல்ல, பிராந்தி என்னும் விவர்த்தவாத நிராசார்த்தமாக; வேறாய்: சிவாத்து வைத நிராசார்த்தமாக; உடனுமாய்: சிவனுக்கும் சிவனுக்கும் அந் யத்ர பேதஞ்சொல்லும் நியாயவைசேடிகாதி நிராசார்த்தமாக; ஒளியாயோங்கி: ஸ்வ பரப்பிரகாச சொரூபனென்றது; இது, கர்த்தா குணவானும் ஸாவயவமும் என்னும் பாஞ்சராத்ர பாகவதாதி நிராசார்த்தமாக; அலகிலா உயிர்கள்: ஏகான்மவாத நிராசார்த்த மாக; கன்மத்து: லோகாயதமத நிராசார்த்தமாகவும் நைக்ரஸ்ய வைஷம்ய தோஷ நிராசார்த்தமாகவும்; ஜ்ணையின்: மாயாசத்தி யல்லது சிவனுக்குச் சமவாயசத்தி யில்லையென்னும் பாட்ட பாஸ் கர மத நிராசார்த்தமாக; அமர்ந்து: சுகத்துக்கு உற்பத்தியுண்டு, ஸ்தாயியில்ல, கூணத்திலே நாசமென்று சொல்லும் பெளத்தமத நிராசார்த்தமாக; செல்லத் தலைவறாய்: சுகத்துக்கு நாசமில்லை, ஆன் மாக்களுடைய கர்மத்தினாலே தேகேந்திரியாதிகளுண்டாவ தொழிந்து, இதையுண்டாக்குவா னொரு கர்த்தாவுமில்லை என்னும் மீமாம்சகமத நிராசார்த்தமாக. ²சேஷபதப் பிரயோசனம் முதலே

க

‘அலகிலா உயிர்கள்...உடனுமாய் நின்றனன்’ என்பதற்கு ஈகான்மவாதி பண்ணுஞ் சங்கையை அனுவதித்துத் தூஷிக்கின்றது. ஒன்றென மறைக ளெல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை என்னின்

¹சித்தாந்த நீர்ணயம் என்பது சிவாக்கிர யோகிகள் செய்த ஞாலென்று கருதலாம். இதைக்குறித்து வேறெந்த விவரமும் தெரிய வில்லை.

சேஷபதப் பிரயோசனம் - மந்தச் சொற்களின் கருத்து.

அன்றவை பதிதா னென்றென் தறையுமக் கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே. 92

(உரை) ஒன்றென மறைகளெல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்துவதென்னே என்னில் - வேதங்களிலே ஆன்மாக்கள் ஏகமேயென்று சொல்லுகையினாலே, அனேக ஆன்மாக்களிடங்களிலும் சிவனொருவனே பிறிவற நின்றானென்றும், ஆன்மாக்களை அனேகமாகக் கூறியதென்னேயோ வெனில்; அன்றவை பதிதான் ஒன்றென்று அறையும் - வேதங்கள் ஒன்றென்று சொன்னது சீவான்மாக்களையன்று, பின்னையேதென்னில், சீவான்மாக்களுக்குப் பதியாகிய பரமான்மாவையே ஒன்றென்று சொல்லும். ஆகில், சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் பேதமாயிற்று. இது வேதத்தில் அத்வைதமென்ற வாக்கியத்திற்கு விரோதமென்னில், விரோதம் வாராது. பிரசித்தத்துக்கன்றோ ¹பிரதிவேதமுள்ளுவது. ஆகையால், சீவான்மாவும் பரவான்மாவும் வஸ்துவினாலே பேதமும், வியாப்தியினாலே அபேதமுமாகையால் அத்வைதமென்றது. அஃதெவ்வாறென்னில்; அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம்போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே - நாற்பத்தொன்பது அக்கரங்கள் தோறும் அகரம் செறிந்து உயிராய் நின்றதுபோல, அனேக சீவான்மாக்கள்தோறுஞ் சிவன் பிறிவறச் செறிந்து பரமான்மாவாக நின்றான்.

மெய்யெழுத்து முப்பத்துநாலிலும் அகாரம் பிராணனாக நின்றதொக்கும், உயிரெழுத்துக்களிலே அகாரம் பிராணனாக நின்றதெவ்வாறென்னில், அகாரம் பிரகிருதியாய் நிற்க, ஆகாராதி பதினேந்தெழுத்தும் விசிருதியாய் நின்றது. இதனுடைய லக்ஷணம் அளவை ²பதின்மூன்றும் விருத்தத்திலே ஆகம நிருபணத்தில் வர்ணைப்பத்தியிலே சொன்னோம்; கண்டுகொள்க.

இது பொழிப்புரை.

¹பிரதிவேதம் - விலக்கு.

²‘அனாதியே அமலனாய’ என்ற திருவிருத்தம் (19).

மேல் அகலம் வருமாறு :

அனேக ஆன்மாக்களுண்டென்கிறது எதனாலே அறியப்படும்? பிரத்தியக்ஷத்தினாலும் அனுமானத்தினாலுமல்லவோ என்னில், பிரத்தியக்ஷத்தினாலும் அனுமானத்தினாலும் ஆகமத்தினாலும் அனேகாத்ம சித்தம்.

அதெப்படி யென்னில், “ பிரத்தியேக மஹமஸ்திய ” என்கிற படி, பிரத்தியக்ஷமுண்டாகையினாலே பிரத்தியக்ஷம், மேலும் ஜனன மரணங்களைப் பேதமாகக் கண்கையினாலே ஆன்மாக்கள் அனேகமே.

அஃதன்று, ஜன்மநாசங்கள் தேகத்திற்கொழிந்து ஆன்மாவுக் கில்லையென்னில், அப்படியல்ல; ஆன்மாவுக்கே லிங்க சரீரத் துடனேகூடி ஜனனமரணமும் காணப்படுகிறது. அன்னமயமாயிருக்கிற ஸ்தூலசரீர லிங்கசரீரத்தினுடைய காரியமாகிய தாத்துவிகம், இந்த ஸ்தூல சரீரத்திற்கே அநித்தியதை. லிங்க சரீரம் ஆன்மாவுடனே ¹ஸஹசாரியாய், கர்ப்பத்திலே பதிகிறபொழுதும் கூடப்பதிர்தும், ஸ்தூல தேகத்தை விட்டுப் போகிறபொழுதும் கூடப்போயும், மோக்ஷ பரியந்தமும் அனுவதிக்கையினாலே, ஆன்மாவிற்கும் லிங்க சரீரத்திற்கும் கூடவே ஜனன மரணதிகள் சொல்லப்படும்.

லிங்க சரீரியாயிருக்கிற ஆன்மாவிற்கு ஜனனமில்லை, ஸ்தூல சரீரத்திற்கே ஜனனமென்னில், அந்தத்தேகத்திற்குச் சைதன்யமில்லாமற் போகவேணும், அப்போது பிறந்த குழந்தைக்கும் அந்தத் தேகத்திலே ²சைதன்னிய முண்டாகையினாலே, சைதன்னியத்தோடேயே லிங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி. ஜன்மாதி பேதங்களையுடைய இந்த லிங்க சரீரமே ஆன்ம பேதத்திற்கு ஹேது.

நித்தியனாயிருக்கிற ஆன்மாவிற்கு உற்பத்தி நாசம் எப்படிக்கூடுமென்னில், ஸ்தூல சரீரேந்திரியாதிகளுக்குச் சமவாயி காரணமாய் ஆமோக்ஷ நித்தியமாயிருக்கிற லிங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி நாசங்களை அங்கீகரிக்கையினால் ததவஸ்சின்னனா யிருக்கிற ஆன்மாவிற்கு உற்பத்திநாசம் அங்கீகாரத்தமே.

¹ஸஹசாரியாய் - உடன் செல்வதாய். ²சைதன்யம் - அறிவு.

அப்படியல்ல, விங்கசரீரமும் அமோக்ஷஸ்தாயியல்ல, அசத்தே யென்னில், அத்யந்தம் சத்தானது ¹ககன குசுமம்போல உண்டா காத், எப்பொழுதும் சத்தானது நாசத்தையடையாது. ஆகையால், விங்க சரீரம் ஆமோக்ஷஸ்தாயி யாகையினாலே சத்து, மோக்ஷந்தா பாயியாகையினாலே அசத்துமான படியாலே, சதசத்தாம்; ஆகை யால், விங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி நாசமுண்டு; ததவஸ்சின்னமா யிருக்கிற ஆன்மாவிற்கும் அவ்வாறே. இப்படிப் பிரதி ஆன்ம நியத மாக விங்க சரீரமும் ஜனன மரணமும் உண்டாயிருக்கையினாலே, ஏகான்மவாதம் கற்பிக்கிறது அறிவீனமே.

அஃதல்ல, மாயா விலாசமான விங்க சரீரங்கள் அனேகமாகி லும், கும்ப கலசோதகஞ்சநாதிக்யநேகங்களிலே யிருந்தும் ஆகாச மொன்றே யானதுபோல, ஆன்மாவொன்றே அனேக சரீரங்களிலு மிருக்கும் என்னில், இந்தத் திருஷ்டாந்தம் கூடாது. கும்பகல சாதிகளிலே யிருக்கிற ஆகாசம் ஏக ரூபமாயே யிருக்கும்; அனேக விங்க சரீரங்களிலே இருக்கிற சைதன்னியம் அப்படியல்ல. ஒரு காலத்திலேதானே, ஒரு தேகிக்குப் போஜனேச்சையும், ஒரு வனுக்கு வழிநடக்கிறதிலே இச்சையும், ஒருவனுக்கு நித்திரையிலே இச்சையும், ஒருவனுக்கு அஞ்ஞானமும், ஒருவனுக்கு ஞானமும், ஒருவனுக்கு வைராக்கியமும், ஒருவனுக்கு விஷயாசத்தியுமாகக் காண்கையால், ஒருவனுக்கு ஏக காலத்திலே ²விருத்த நானுகிருத் தியம் கூடாது. ஆகையால் ஆன்மா அனேகமென்று சித்தம்.

ஆகாசம் ஒன்றுயிருக்க, கலச கும்பாதி பேதங்களினாலே, பேத மானது போல, ஆன்மா ஒருத்தனுக்கே விங்க சரீராதி பேதத்தி னாலே பேதமென்னில், அது கூடாது, திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிற ஆகாச மொன்றாகையினாலே, அதனுடைய பேதம் உபாதி பேதத்தி னாலே உண்டாயிற்றென்று சொல்லலாம், இவ்விடத்து, ஆன்ம பேதம் யுத்திகளினாலே சித்தமா யிருக்கையினாலே, பேதாசித்தியை அங்கீகரிக்கிறது சோபையல்ல, மேலும், ³கூழித்தியாதி காரியந்

¹ககன குசுமம் - ஆகாசத் தாமரை.

²ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான பலவகைக் கிருத்தியங்கள் .

³கூழிதி - பூமி.

களுக்கு ஈசுவரன் கர்த்தா. அந்த ஈசுவரன் விபுவும் நித்திய திருப்தனு மாகையால், கூப்த்யாதிப் பிரபஞ்சத்தைத் தன்னுடைய போகார்த்த மாக உண்டாக்கினதல்ல.

அந்தப் பிருதிவியாதிகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று போகமாக உண்டாக்கினார் என்னில், அவை சடமாகையினால் போக்கியமா மொழிந்து போக்தாவாகாது. ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞராகையால், கிரர்த்தமாக உண்டாக்கார். இந்தப் பாரிசேஷத்தினாலே, ஈசுவர னுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் அன்னியமாக போகாயத்தனமான சரீ ராதிகளை யறிகிறவர்களான பசுக்களென்று சித்தம்.

பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரமாண முண்டாயேயல்லவா, இந்தப் பிரபஞ்சம் ஜன்மாக்களுடைய போகார்த்த மாகவேணும், பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரமாணமே யில்லை என்னில், பிரத்தியக்ஷ மாகக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரமாணமேன்? அஃதன்று, பைத்யோத்ரேக ப்ரமத்திலே சூரியகிரணத்தினாலே நானாவிதமாயிருக் கிற வெயிற் குஞ்சுகள் காண்பித்தது போல, அஞ்ஞான வசத்தி னாலே தீர்க்கப் பிரமையாகக் காண்பித்ததே. இவ்வாறு பிரத்தி யக்ஷப் பிரமாணமில்லாதபொழுதே பிரத்தியக்ஷத்தை ஹேதுவா யுடைய அனுமானமும் பிரமாணமல்ல; பிரத்தியக்ஷானுமானங் களுக்கு விருத்தமான ஆகமமும் பிரமாணமல்ல.

அப்படியேன்? பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணமுண்டு. அஃதெவ்வா றென்னில், கோடித்வயசமான தர்மதரிசனத்தினாலே ஸ்தானுவோ புருஷனோவென்று சந்தேகிக்கில், இந்தச் சந்தேகத்திற்கு விஷயமா யிருக்கின்ற ஸ்தானு புருஷர்களைச் சத்தியமாக அறிகையினாலே, பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமுண்டாகையால், பிரத்தியக்ஷத்தை ஹேதுவாகவுடைய அனுமானமும் உபய சம்மத மான ஆகமமும் பிரமாணம்.

அந்தப் பிரத்தியக்ஷமும் ரஜ்ஜு சர்ப்பாதி போலும், சுத்தி ரஜிதப்பிராந்தி போலும், மருமீசிப்பிராந்தி போலும், பிரபஞ்சப் பிராந்தியல்லது பிரமாண ஞானமல்ல.

அஃதன்று; அந்த ¹ரஜ்ஜுவிற்குச் சர்வசாம்ய முண்டாகையாலும், பிராந்தி வியதிரித்த ஸ்தலத்திலே யதாவத்தாகச் சர்ப்பத்தை யறிய வுண்டாகையாலும், ²ஆரோப்பியமான சர்ப்பமும் அதிஷ்டானமான ரஜ்ஜுவும் சத்திய ரூபமாக அறியப்படுகையினாலும், ஆரோப்பியமான பிரபஞ்சமும் அதிஷ்டானமான பிரும்மமும் இவை யிரண்டும் சித்தமே.

சுத்தி ரஜிதம்³ போலப் பிராந்தி யென்பதுவுங் கூடாது. சுத்தியிலே ஆரோபிதமான ரஜிதத்தை ஸ்தலாந்தரத்திலே யதார்த்தமாகக் காணாதபொழுது இந்தப் பிராந்தி கூடாதுபோல, பிரபஞ்சத்தையும் யதாவத்தாகக் காணாதபொழுது பிரும்மத்திலே பிரபஞ்சப் பிராந்தி கூடாது.

மருமீசிகா திருஷ்டாந்தமும் பூமியும் சூரிய ⁴மீசியும் சத்திய ஜலமும் மூன்று வஸ்து உளதானது போல, மாயையும் ஈசுவரசத்தியும் பிரபஞ்சமும் சித்தி, மேலும், பிரபஞ்ச பாவசாதகப் பிரமாணம், பிரமாணமோ அப்பிரமாணமோ, நீயே விசாரித்துப்பார்.

பிரபஞ்ச பாவசாதகம் பிரமாணமென்னில், அந்தப் பிரமாணம் பிரபஞ்சகோடி நிவிஷ்டமாகையால், பிரபஞ்சைக தேசாங்கீகாரத்தினாலே பிரபஞ்சம் சித்தம். பிரபஞ்ச பாவசாதகம் அப்பிரமாணமென்னில், 'பிரபஞ்ச பாவசாதகப் பிரமாண பாவாத்சதாரம் பிரபஞ்ச சித்திஹி'; ஆகையால், ஆன்மா நானாத்வமும், அசத்தாகிய மாயா காரியப் பிரபஞ்சம் வஸ்துவாத்மகமுமாம். இவ்விருவகைக்கும் சம்மதி வசனங்கள் சிவாக்கிர பாஷ்யத்திலே எழுதினோம், கண்டு கொள்க.

சிவனுக்கு ஆன்மாக்கள் பின்னமாகையால், ஞேயமாக வேணும்; ஞேயமானபொழுதே பரிச்சின்னமும் விநாசியமும். இதனால், சிவன் ஆன்மாக்களை யறிவானென்னில், சர்வஞ்ஞத்வஹானிவரும். இந்த இரண்டிற்கும் அவிரோதமானவுண்மை குருமுகத்தினாலறியப்படும். ௨

¹ரஜ்ஜு - பழுதை. ²ஆரோபித்தல் - ஒன்றின் தன்மையை மற்றொன்றுக்கு ஏற்றிச் சொல்லுதல். ³இரஜிதம் - வெள்ளி.

⁴மீசி - கிரணம்.

சிவசீவர்களுடைய அத்துவைதத்திற்கு உதாரணம்.

உருவொடு கருவி யெல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேறாய் வருவது போல ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன் தருமுயிர் அவனை யாகா உயிரவை தானும் ஆகான் வருபவன் இவைதா னாயும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே. 93

(உரை) வருபவன் ஈசன் - ஏககாலத்தும் எவ்விடத்தும் ஆன் மாக்களைப் பிறிவறக்கூடி வருபவனான ஈசுவரன்; வேறுமாய் மன்னி நின்றே - ஆன்மாக்களுடைய கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவாதி களுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களிலே நிலைபெற்று நின்றே கன் மானுருணமான சுகதுக்கபோகங்களைப் புசிப்பிப்பன்; உயிர்களின் மருவி இவைதானாயும் வாழ்வன் - முக்தான்மாக்களை வேறறக் கலந்து சீவஸ்வரூபந் தோன்றாமல் தானேயாக வாழ்வன். சீவான் மாக்கள் தாம் மலம் நீங்கிச் சிவனொவர்கள் என்ன ஆகாதோ என் னில்; தரும் உயிர் அவனையாகா - சிவனாற் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்ட அறிவையுடைய ஆன்மா சிவனை வியாபியாது. அதென்போல வென்னில்; உருவொடு கருவியெல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேறாய் வருவது உயிரவைதானும் ஆகாபோல - தேகேந்திரியாந்தக்கரணங் களை ஆன்மா தானாக அபிமானம் பண்ணிக்கொண்டு நின்று, அதற்கு அன்னியமாய் வருவது, அவ்வாறு கூடிநின்ற காலத்தும் தேகேந்திரி யாதிகள் ஆன்மா ஆகாத்து போல.

இவை தானாயும் வேறுமாய் என்ற இரண்டும்மையும் சிவன் சீவான்மாக்களுமல்ல, அவைகளுக்கு அன்னியமுமல்ல, தாதான்மி யமே, என்றது. இருவர் கூடிவாழ்தல் இன்புறு புணர்ச்சி என்றி தன் பொருள்.

மேல் மாறிப் பிறந்து வருமாறுணர்த்துகின்றது.

இருவினை யின்ப துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து வருவது போல தாகும் மன்னிய வினைப்ப யன்கள் தருமரன் தரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களும் மறுமைக் கண்ணே. 94

(உரை) இவ்வுயிர் இருவினை இன்பதுன்பத்துப் பிறந்து வருவதும் இறந்து போவதும் ஆகும் - புண்ணிய பாவத்தின் பலமாகிய சுகத்தையும் துக்கத்தையும் புசிப்பதாக பூமியிலே வந்து பிறப்பதும் சொர்க்கத்திலே புண்ணிய பலமே புசிப்பதாகவும் நரகத்திலே பாவ பலமே புசிப்பதாகவும் இறந்து போவதுமாம்; மன்னிய வினைப்பயன்கள் தரும் அரன் - இவ்வாறு பொருந்திய புண்ணிய பாவ பலன்களை அரனே கொடுப்பன். எவ்வாறென்னில்; தரணியோடு தராபதி போல - பூமியானது விகாரமின்றி நின்று அவரவர் பண்ணின ¹கர்ஷணதிகளுக்கு ஏற்ற பலத்தைக் கொடுக்கிறது போலக் கர்ம பலன்களை யுண்டாக்கி, பூபதியானவன் அவ்வவர் பண்ணின கிருஷியாதி பலன்களை அவ்வவர்க்கேயாகச் செலுத்துமாப்போல, அவ்வவர் பண்ணின கர்ம பலத்தை அவ்வவரையே புசிக்கப் பண்ணுவன். கர்ம பலத்தைக் கொடுக்கும்ல்லது, கர்மானுகுணமாக மாயையே பலத்தைக் கொடுக்கும், இதற்கொரு கர்த்தா ஏனென்னில்; தானே மருவிடா வடிவம் கன்ம பலன்களும் மறுமைக் கண்ணே - மாயை சடமாகையால், தானே உருவாக அறியாது, கன்மமானது செய்த வுடனே நாசமாகையால் அந்தக் கன்மத்திலே ஒரு அதிருஷ்டத்தைச் செனிப்பித்து, அதை ²அத்வநிஷ்டபம் பண்ணி மறுமைக் கண்ணே பலன் கொடுப்பதாகையால், கருமந்தானே பலன் கொடுக்க மாட்டாது. ஆகையால், ஈசுவரனே கரும பலத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

இவ்வுயிரென்பது சகலரென அறிக.

ச

மேல் லோகாயதன் புண்ணிய பாவங்களென்பதொன்றுமில்லை, சுகதுக்கங்கள் தேகத்துக்குச்சுபாவம் என்பதைப் பன்னிரண்டு விருத்தத்தினாலே அனுவதித்து நிராகரிக்கின்றது.

இருவினை யென்னை இன்பத் துன்பங்கள் இயல்பு தென்னின் ஒருதன்மை இயல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி

¹கர்ஷணதி - உழவு முதலிய செயல்.

²அத்வ நிஷ்டபம் - வழியிலிருப்பது.

வருவதென் மலருந் தீபும் மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதென் நீரென் செய்து தானியல் பாகும் அன்றே. 95.

(உரை) இருவினை என்னை இன்பத் துன்பங்கள் இயல்பதென்
னில் - புண்ணிய பாவங்களென்று இரண்டுண்டென்று சொல்லு
வானேன், சுகதுக்கங்கள் சுபாவமே யென்னில்; ஒரு தன்மை இயல்
புக்குள்ள தொருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவதென்-சுபாவமான
தொரு பகுப்பா யிருப்பதன்றி, ஒருவனுக்குச் சுகமும் துக்கமும்
இரண்டு வகையா யிருப்பதென்னில்; மலருந் தீபும் மருவலின்
வாசம் வெம்மை தருவதென் நீர் என் செய்து தான் இயல்பாகும்
அன்றே - புஷ்பமானது பொருந்தின பொழுது வாசனையையும்
அக்கினி பொருந்தினபொழுது உஷ்ணத்தையும் உண்டாக்குகிற
நீரானது என்ன புண்ணிய பாவத்தைப் பண்ணிற்று? ஆகையால் எவ்
லாருக்கும் சுகதுக்கங்கள் ஸ்வபாவமே யென்னில். ௫

இதற்கு உத்தரம்.

துன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானும்
உன்னிய இன்பத் துன்ப முறும்உயிர் உணர்வி லாத
துன்னிய அசித்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே. 96

(உரை) தன்னியல்பு ஒழியப் பூவும் தழலும் வந்தணைய நீரில்
மன்னியது இரண்டு செய்தி-நீருக்குத் தனக்கு இயல்பான குளிர்ச்சி
நீங்கப் பூவும் நெருப்பும் பொருந்தியிட மணமும் வெம்மையும்
பொருந்திற்று, அப்படியே; வரும் இரு வினையினானும் உன்னிய
வினைப்பயன்கள் - புண்ணிய பாவங்களென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டு தொழிலினாலும் சுகதுக்கங்களாகிய கரும பலமானதுவரும்;
உறும் உயிர் - அந்தச் சுகதுக்கங்களை ஆன்மாவானது பொருந்தும்;
உணர்விலாத துன்னிய அசத்தை இன்பத்துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே-
அறிவில்லாததாகிய ஆன்மாவிற்குப் போகாயத்னமா யிருக்கிற
தேகத்தைச் சுக துக்கங்கள் பொருந்தா, நீரிற் பொருந்தின உஷ்ண
மும் நீருக்கின்றி அந்த நீரை ¹ஸ்வீகரிக்கிற பேர்க்கு ஆனது போல

¹ஸ்வீகரித்தல் - அங்கீகரித்தல்.

தேகத்தில் பொருந்தின சுகதுக்கங்கள் தேகிக்கல்லது, தேகத்துக் கில்லை.

மேற்சங்கை.

இம்மையின் முயற்சி யாலே இருநிதி ஈட்டி இன்பம் இம்மையே துகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி இம்மையே இடரு முப்பர் வேறிரு வினைய துண்டேல் இம்மையின் முயற்சி யின்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே. 97

(உரை) இந்தத் தேகத்தினுடைய உற்சாகத்தினாலே வெருவான நிரவியத்தைத் தேடி, அதனாலே இந்தத் தேகத்திலே தானே சுகத்தையும் அனுபவிப்பார்கள். உற்சாக மில்லாதவர்களுக்குப் பொருளமில்லாமல் இங்கே தானே சுகத்தை அனுபவிப்பார்கள். இந்த உற்சாகம் மடிமையென்கிற இரண்டல்லாமல் வேறே புண்ணிய பாவங்களை நிரண்டும் உண்டாமாகில், உற்சாகமன்றியிலே இப்பொழுது இவ்விடத்து உண்டாக வேண்டும். எ

இதற்கு உத்தரம்.

இருவினைச் செயல்காண் இம்மை இரும்பொருள் இன்பமவேண்டி வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரும் மடியு மின்றித் தருவினை யதனில் அத்தந்தானதும் துயரந் தங்கும் ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் இவ் வுலகத் துள்ளே. 98

(உரை) இருவினைச் செயல்காண் - சுக துக்கங்கள் வருவதெல்லாம் புண்ணிய பாவங்களுடைய தொழிலினாலல்லது இம் முயற்சியால் வாராது காண். அஃதெவ்வாறென்னில் ; இம்மை இரும்பொருள் இன்பம் வேண்டி வருவினை செய்யுங்காலை மடிவரும் மடியும் இன்றித் தருவினை யதனில் அத்தந்தானதும் துயரந் தங்கும் - இம்மையிலே அதிகமான பொருளைத் தேடிச் சுகத்தை யனுபவிக்க வேண்டிப் பொருள் வரும் முயற்சியைச் செய்யுங்காலத்து, மடிமை வரும். மடிமையைத் தவிர்த்து உற்சாகத்தைப் பண்ணிலும் அதனாற் பொருளமில்லாமற் போனாலும்போம். பொருளில்லாததன்றி, அபாயம் வரினும் வரும் ; ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையர் இவ் வுலகத்துள்ளே - பிராரத்தமல்லது வாராதென்னும் முறைமையை

யறிந்த பெரியோர் ¹அயாசித விரதமாகப் பூமியின் கண்ணையிருக்க
வும் அவர்களுக்குச் சீவனம் நடக்கவும் கண்டோம்.

மேலும் :

பேறிழ விற்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னும்
ஆறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி அனுப வத்தால்
ஏறிடும் முன்பு செய்த கன்மமில் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ இனிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரும் அன்றே. 99

(உரை) பேறு - ஒன்றுண்டாகிறது ; இழவு - போகிறது ;
இன்பம் - சுகம் ; பிணி - துக்கம் ; (ஒடு - இடைச்சொல்) மூப்பு -
நரைதிரை ; சாக்காடு - மரணம் ; என்னும் ஆறும் முன் கருவுட்பட்
டது - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆறும் கருவிற்பதிலிற்பொழுதே
முன் செய்த கருமத்தில் பக்குவமானவை பிராரத்தமாகப் பொருந்
தப்பட்டது ; அவ்விதி அனுபவத்தால் ஏறிடும் - அந்தப் பிராரத்தத்தி
னுடைய சுக துக்கானுபவத்தினாலே ஆகாமியம் ஏறிடும் ; முன்பு
செய்த கன்மம் இங்கு இதனுக்கேது - பூர்வத்திலே செய்த கருமங்
கள் இந்தத் தேகத்திலே அனுபவிக்கிற சுகதுக்கங்களுக்கேது ; நீ
இனிச்செய் கன்மம் மேலுடற் சேரும் அன்றே - இந்தத் தேகத்திலே
செய்கிற புண்ணிய பாவங்களினாலே மேல் தேகாதினைப் பொருந்து
மென்று தெளிவாயாக.

உடற்செயல் கன்மம் இந்த உடல்வந்த வாறென் என்னில்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த உடல்வி னைக்குந் [த்தி
தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட்டனாதி வி
னிடத்தினின் மரம்ம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(உரை) உடற்செயல் கன்மம் இந்த உடல் வந்தவாறு என் என்
னில் - உடலினாலே புண்ணிய பாவங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த
உடல் புண்ணிய பாவங்களினாலே வந்ததென்னில், ²அன்யோன்னி
யாகிரயமாயிற்று. ஆகையால், தேகேந்திரியாதி உற்பத்திக்குக்

¹அயாசித விரதம் - இரத்தல் கூடாது என்ற விரதம். ²அன்னி
யோன்னியாகிரயம் - தன்னியூறிய அதனறிவையும் அதையறியத்
தன்னறிவையும் அபேட்சிக்காமதென்னும் ஒரு குற்றம்.

காரணமேதென்னில்; விடப்படும் முன்னுடம்பின் வினை இந்த உடல் வினைக்குந் தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக்கொன்று தொன்றுதொட்டு அனாதி - முன்னிலவிடப்பட்ட தேகத்தினாலே பண்ணின கருமம் இந்த உடலுண்டாக்கும். இப்படியே தொன்றுதொட்டு ஒன்றுக்கொன்று ¹துவந்தமாய்ப் பிரவாகானாதியாயுடையது. எவ்வாறென்னில்; வித்தினிடத்தினின் மரம் மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையுமாபோல் - ஒருபீசு மானதிலே ஒரு விருட்சமுண்டாகி, அந்த விருட்சத்திலே அனேக விருட்சம் காரணமாக அனேக பீசங்களுண்டாம். அவ்வாறு கருமமானது, பிரவாகானாதியாய் மும்மலத்தொன்றாய் புண்ணிய பாவ சொரூபமாய் அத்துவரிஷ்டமாய் இருவினைகளுக்குக் காரணமாயிருத்தலால், இவ்வாறு தேகங்களுந் கருமங்களும் உண்டாம். அன்னியோன்னியாசிரய தோஷமில்லை. கரு

முற்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோ டனுப வித்தால் இச்செயல் பலிக்கு மாறென் இதமகி தங்கள் முன்னர் அச்செயலானால் இங்கும் அவைசெயின் மேலைக் காகும் பிற்செயலா தனுப விப்ப தின்றுபின் தொடருஞ் செய்தி. 101

(உரை) முற்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தால் இச்செயல் பலிக்குமாறு என் - பூர்வத்திற் செய்த புண்ணிய பாவங்களை இந்தத் தேகத்தில் யத்தனத்தினாலே புசிக்கிறதேயானால். இதனால் மேல் கருமமேறும்படி எப்படி என்னில்; இதமகிதங்கள் - விருப்பு வெறுப்பாம்; முன்னர் அச்செயலானால் - பூர்வத்திலும் புசிக்கையில் விருப்பு வெறுப்பால் ஆகாமியம் ஏறுகையால்; இங்கும் அவை செயின் மேலைக்காகும் - இவ்விடத்தும் அந்த விருப்பு வெறுப்பைப் பண்ணினால் மேல் சன்னத்துக்கு ஏதுவாம்; பிற்செயலாது அனுபவிப்பதின்று - சிவானுக்கிரகத்தினாலே ராகத்துவேஷம் ²நிருமுத்தனுக்கொழிய, ஆகாமியம் ஏறுதபடி புசிக்கிறதகூடாது. ஆகையால் ஆகாமியம் பொருந்த அனுபவிப்பதில்லாமையால்; பின்தொடரும் செய்தி - செய்யப்பட்ட தொழிலானது புண்ணியபாவங்களால் சன்ம தொடர்ச்சியாய் உண்டாம். கக

¹ துவந்தம் - இரண்டு.

² நிருமுத்தன் - விடுபட்டவன்.

ஞானியார் சுவாமிகள் நினைவு நிதி

ஸ்ரீஸுரீ ஞானியார் சுவாமிகளுடைய நினைவு நிதிக்குக் கீழே குறித்துள்ள அன்பர்கள் பொருளுதவி புரிந்துள்ளார்கள். ஏனைய அன்பர்களும் விரைவில் தாங்கள் விரும்பிக் கொடுக்கக் கருதும் பொருளை விரைவில் கொடுத்து உதவி புரியுமாறு வேண்டுகிறேன்.

திருமிகு

	ரூ.	அ
க. அரங்கசுவாமி முதலியாரவர்கள்	108	0
அ. கு. காமாட்சியம்மையாரவர்கள்	100	0
மயிலைகிழார் இளமுருகனாரவர்கள்	100	0
திவான்பகதூர். டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளையவர்கள்	50	0
ராவ்பகதூர். சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியாரவர்கள்	50	0
ராவ்சாஹிப்-எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையவர்கள்	50	0
ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளையவர்கள்	25	0
மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள்	20	0
தெ. பழ. சித. சதாசிவம் செட்டியாரவர்கள்	16	0
தி. க. சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்	10	0
தலைவர், சைவ சித்தாந்த சபை, பழநி	10	0
ர. கு. நல்லகுற்றாலம் பிள்ளை	10	0
கா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள்	6	4
கொழும்பு அருள் தியாகராசா அவர்கள்	5	0
என். எஸ். இரத்தினசபாபதி செட்டியாரவர்கள்	5	0
K. A. சிவஞானம் பிள்ளை அவர்கள், வழக்கறிஞர், அம்பாளச்சமுத்திரம்	5	0

ஆக 570 4

ம. பாலசுப்பிரமணியன்,

காரியதரிசி

Printed at the Sadhu Press, 12, Ganapathi Mudali Street, Royapettah, by T. V. Volaganathan (Publisher) for the Saiva Siddhanta Maha Samajam, at "Thiruvavurulam", 22-A, Kallukaran Street, Mylapore, Madras.

